

V.

Спиранието на вѣстникъ „Народность“ и дѣйствието на Комитета отъ нашитѣ противници.

Старата партия работеше много чевръсто и съ сички възможни срѣдства. Тѣ имали и много искусенъ планъ за да ни унижатъ, а особено вѣстникъ „Народность“. Прѣзъ пролѣтѣта 1869 година, азъ забѣлѣзахъ, че повечето мои ужъ вѣрни агенти и настоятели въ Румжния и Русия за събиране спомоществуванията на вѣстника, почнаха да се отказватъ по разни причини, и на тѣхно мѣсто се явиха други нови, които се прѣпоръчваха въ администрацията на вѣстника, че ще се трудятъ съ сичкитѣ си сили, да събератъ и много спомоществования, за да трѣгне още по-добрѣ вѣстника.

Тѣ биле обаче привърженици и заговорници съ нашитѣ противници — *старата партия*. Събрали сичкитѣ спомоществования за 6 мѣсеци, и като ги призовахъ съ толкова обявления, както се вижда отъ послѣднитѣ броеве на вѣстника, абонатитѣ започнаха да заявяватъ, че сж заплатили о врѣме на настоянитѣ на вѣстника, а нѣкои добри патриоти ми испратиха купъ квитанции че сж платили. Позовахъ се къмъ настоянитѣ и никой не ми отговаря. Тогава се открива, че имало заговоръ и работата била нагласена така отъ противната партия, за да спрѣ вѣстника „Народность“.

Азъ като се намѣрихъ въ такова затруднително положение, че немога да плащамъ печатанието на вѣстника, и печатницата не щѣше да го печата на почекъ, а само съ прѣдварително плащане, както слѣдваше до сега, започнахъ да мисля какво да правя, щото работата да върви напредъ, па макаръ и подъ друга форма.

Съ Л. Каравеловъ бѣхъ запознатъ само по кореспонденция, слѣдъ освобождението му отъ затвора въ Унгария по убийството на Михаила Обреновичъ. Той бѣше започналъ да ми праща по нѣкогашъ и